

overfor begge Rigsdagens Ting. Det nytter ikke, at det ærede Medlem bliver ved at misforstaa mig, for Vælgerbefolkningen og Pressen have ikke misforstaaet mig.

Naar det ærede Medlem for Assens (Berntsen) udtalte, at hans Forslag om 120 Medlemmer vilde give København 6 ny Kredse, og sagde: tænk, hvilken Københavneren jeg er, saa har han misforstaaet det, for saa vidt som det var 8 ny Kredse, København skulde have. Naar der skal være 120 Kredse, bliver Forholdstallet 21,000, og saa skulle København og Frederiksberg have 24 Repræsentanter, mens de nu kun have 16, men der bliver kun 6 ny Kredse at raade over, og København alene skal have 8 ny. Det er altsaa flere end de ny Kredse, det ærede Medlem vil skabe, og Provinserne skulle altsaa miste to, for at København kan faa, hvad der tiltrænges, og saa bliver der ingen ny Kredse, hverken til Aarhus eller Odense eller til Landet. Det er givet, at et saadant Standpunkt ikke er dikteret af Kærlighed til København, thi derefter vil det blive saa godt som umuligt for København at faa de 8 Kredse. Jeg gad se Tinget vedtage et saadant Forslag, at hele Valgkredsforandringen kom til at bestaa i, at København fik 8 ny Kredse og Provinserne mistede 2.

Lange: Ja, hvis man skulde rette sig fuldtud efter det ærede Medlems Mening, som nu satte sig, skulde man næsten være bange for at tage Ordet i denne Sag. Jeg skal erkende, at det ærede Medlem sidder inde med saa megen Humor og Mutterwitz, at jeg ikke kan staa Maal med ham. Jeg skal derfor ikke komme ind paa at diskutere paa samme Maade, men kun erindre om, at han sammenlignede os med Vandstandsglasset, hvoraf man kan se, hvorledes det staar til med Maskinen oven paa. Hvis han imidlertid bliver ved paa samme Maade, risikerer han at slaa Glasset i Stykker, og saa kan han ikke se, hvorledes det staar til oven paa; jeg anbefaler ham derfor, at han dog ikke skal bestrebe sig for at slaa dette Vandstandsglas i Stykker.

Jeg har glædet mig over de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen), thi selv om jeg ikke er enig med ham i alt, vil ethvert Medlem af Tinget give mig Ret i, at der er saa mange Sandheder i hans Udtalelser, at man maa være ham taknemmelig for dem. Specielt paa et Omraade maa jeg være ham taknemmelig, nemlig fordi han saa djært slog fast ikke at ville forøge Antallet af

Folketingsmedlemmer til 132. Jeg tror som han, at det ikke er nødvendigt, og at Tingets Arbejdsdygtighed ikke vil forøges derved, og jeg tror temmelig sikkert, at i Befolkningen, i Venstre saavel som i Højre, vil Majoriteten sige: nej, det gælder ikke om at faa 132 Kredse, 18 flere, end vi have, det gælder om at faa Kvaliteten forøget i Stedet for Kvantiteten. Jeg er ham taknemmelig, fordi han klart og tydeligt har fremsat dette.

Hvis jeg forstod det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) rigtigt, ønskede han at komme bort fra den mundtlige Valghandling, det mener jeg ogsaa vilde være heldigt, idet jeg mener, at den ikke har nogen som helst Betydning for noget som helst Menneske i Landet. Imidlertid er der jo, som det fremgaar af Udtalelserne her i Salen, kun meget faa, der have været enige med det ærede Medlem. Jeg er enig med ham.

Jeg skal dernæst omtale selve Forholdstalsvalgmaaden, og skal da sige, at jeg personlig ikke agter at benytte Kravet derom som noget Agitationsmiddel, ikke paa nogen Maade, muligvis vil det skade mig i Agitationen, men jeg har den Opfattelse, og jeg tror at turde sige, at det gælder for flere end mig, at det ikke skal bruges som Agitationsnummer. Naar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) lod os høre, at vi ere bundne ved vore Forfædres Udtalelser og Meninger, ved hvad der er udtalt af de Mennesker, der have staaet som det konservative Partis Forsvarere hidtil, saa vil jeg sige, at det forekommer mig mærkværdigt, at argumentere paa den Maade. Om saa enhver af de konservative Mænd i Danmark ikke mente, det var korrekt, vil jeg alligevel mene det, thi har jeg en Opfattelse, skal jeg hverken lade mig skolemesterere af dem, der nu høre til det konservative Parti, eller dem, der tidligere have gjort det, i Spørgsmaal, der ere en Hjertesag for mig.

Jeg er den eneste indenfor vor Gruppe, der tilhører den Stand, som man plejer at kalde Byerhvervenes. Nu skal jeg først sige, at dette Ord Byerhverv maaske er et forkert Ord, thi denne Stand er lige saa stærkt repræsenteret paa Landet som i Byerne i Nutiden. Nu skal jeg ikke rette de samme Angreb, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, mod de Landboere, der sidde her i Tinget, idet jeg har den Opfattelse, som jeg har udtalt i Tinget første Gang, jeg havde Ordet her, og som ogsaa det ærede Medlem for Assens (Bernt-